

Vrijwilligers van het Zincafé delen in 2015 op persoonlijke titel hun gedachten over Levenskunst. Deze keer schrijft Evelien Blom over 'Levenskunst in Leusden!'

Zincafé viert dit jaar het eerste lustrum van haar activiteiten.

Vijf á zes keer per jaar worden inspirerende mensen uitgenodigd om ons mee te laten denken en genieten van bepaalde inzichten en belevingen in het menselijk leven op vele gebieden waar we dagelijks mee te maken hebben. Zo werd het idee geboren om de Leusdenaren onder andere via het krijtbord bij de bibliotheek de vraag voor te leggen : Wat is levenskunst en geluk voor u als Leusdenaar? Hoe ervaart u dat en waar zit voor u het ultieme geluk?

Al deze uitgesproken ideeën worden samengevat en bekend gemaakt op 9 november tijdens het Levenskunst Festival. We gaan daar iets mee doen om u ook mee te nemen en te laten delen in de meningen van onze dorpsbewoners over wat geluk kan zijn. De meest prachtige en vriendschappelijke maar ook oppervlakkige zaken werden op het bord opgeschreven. De mooiste uiting van geluk kwam wel van een klein jongetje: Spelen met mijn vriendje Bart!

Maar wat is geluk nu eigenlijk, is dat niet voor iedereen anders? Ervaar je een geluks gevoel als je door het groene Leusden loopt en alles ziet groeien en bloeien? Geluk zit diep in een mens en is voor iedereen anders maar ook het gevoel van ongeluk. Ben je tevreden met wat je hebt aan lieve mensen om je heen waar jezelf een wezenlijk deel van uit maakt? Ervaar je je werk en de beloning die je daar voor krijgt als een vorm van geluk? Er komt een tijd dat het geluk een andere wending neemt omdat je bijvoorbeeld ouder wordt, kinderen de deur uit zijn, het moeten accepteren van vergankelijkheid? Maar wordt jouw leven daar minder gelukkig van?

Ik denk dat het niet hoeft als je maar kijkt naar wat je over houdt en daar mee iets anders creëert. Geluk zit niet in veel geld, geld is gemakkelijk maar de warmte, liefde en vriendschap tussen mensen brengt vele vormen van geluk met zich mee. Kunst en geluk kunnen samen oplopen en zijn soms verstrengeld in elkaar.

Laten we elkaar als dorpsgenoten gelukkiger maken, dat zou een kunststuk op zich zijn maar het kan als iedereen elkaar eens goede dag zegt of met een lach op het gezicht aandacht geeft aan de mensen die je op een dag tegen komt!

Probeer het en er gaat een andere wereld voor u open.

Evelien Blom, 2015-07-13